

Sygn. akt **IC 139/16**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 czerwca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grzegorz Tyliński
Protokolant:	sekr. sądowy Agnieszka Skolimowska

po rozpoznaniu w dniu 15 czerwca 2016 r. w Warszawie

na rozprawie sprawy z powództwa **(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki (...) w Ł.**

przeciwko **Szpitalowi (...) Samodzielnemu Publicznemu Zakładowi Opieki Zdrowotnej z siedzibą w W.**

o zapłatę kwoty 159 696 zł

I. zasądza od Szpitala (...) Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej z siedzibą w W. na rzecz (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki (...) w Ł. kwotę 150 985,92 zł (sto pięćdziesiąt tysięcy dziewięćset osiemdziesiąt pięć złotych 92/100) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 29 listopada 2013 roku do dnia zapłaty.

II. umarza postępowanie w zakresie żądania zapłaty kwoty 8 710,68 zł (osiem tysięcy siedemset dziesięć złotych 68/100) wraz z odsetkami ustawowymi za okres od dnia 29 listopada 2013 roku do dnia 25 listopada 2014 roku;

III. zasądza od Szpitala (...) Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej z siedzibą w W. na rzecz (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki (...) w Ł. kwotę 5 597 zł (pięć tysięcy pięćset dziewięćdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania;

IV. nakazuje pobrać od Szpitala (...) Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa – Kasy Sądu Okręgowego w Warszawie kwoty 5 988 zł (pięć tysięcy dziewięćset osiemdziesiąt osiem złotych) tytułem nieuiszczonej przez powoda części opłaty od pozwu.

Sygn. akt **IC 139/16**

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 29 października 2015 r. – złożonym pierwotnie w elektronicznym postępowaniu upominawczym przed Sądem Rejonowym Lublin – Zachód w Lublinie - powód (...) Spółka z o. o. spółka komandytowa z siedzibą w Ł. wniósł o zasądzenie od pozwanego Szpitala (...) Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w W. kwoty 159 696.60 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 29 listopada 2013 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania.

W dniu 17 listopada 2014 r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie wydał nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym (sygn. akt VI Nc-e 1566391/14) uwzględniający zgłoszone roszczenie.

Wniesionym w terminie sprzeciwem od nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu upominawczym pozwany Szpital (...) Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej w W. domagał się oddalenia powództwa oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów postępowania. W uzasadnieniu sprzeciwu wskazano jedynie, iż w dniu 26 listopada 2014 r. pozwany wpłacił powódce kwotę 10 000 zł. Ponadto pozwany wskazał, iż okoliczności wskazane w pozwie okoliczności wzbudzają wątpliwości, nie precyzując jednak na czym te wątpliwości polegają.

Postanowieniem z dnia 9 kwietnia 2015 r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie przekazał sprawę Sądowi Okręgowemu w Warszawie, jako sądowi właściwości ogólnej pozwanego.

W dniu 14 marca 2016 r. w odpowiedzi na zarządzenie (...) Sp. z o. o. spółka komandytowa złożył pozew w wersji papierowej. W pozwie złożonym w tej formie powód domagał się zapłaty kwoty 150 985,92 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 29 listopada 2013 r., cofając powództwo ze zrzeczeniem się roszczenia co do kwoty 8 710,68 zł wraz z odsetkami w wysokości ustawowej od dnia 29 listopada 2013 r. do dnia zapłaty. W uzasadnieniu ponownie złożonego pozwu wskazano, iż powód sprzedał pozwanemu środki medyczne i wystawił fakturę VAT nr (...) na kwotę 194 400 zł z terminem płatności do dnia 28 listopada 2013 r. Na dzień wniesienia pozwu do zapłaty z tytułu tej faktury pozostawała kwota 159 696,60 zł. Po dniu wniesienia pozwu – w dniu 26 listopada 2014 r. - pozwany dokonał dalszej wpłaty w wysokości 10 000 zł. Kwota ta została zaliczona na odsetki od tej kwoty w wysokości 1 289,32 zł, zaś w pozostałym zakresie, a zatem co do kwoty 8 710,68 zł na zaległość główną pozwanego.

Sąd Okręgowy uznał następujące okoliczności za udowodnione:

W dniu 28 listopada 2013 r. H. Sp z. o. o. spółka komandytowa z siedzibą w Ł. wystawił w ciężar Szpitala (...) Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej fakturę VAT o numerze (...) na łączną kwotę 194 400 zł. W fakturze określono termin płatności na dzień 28 listopada 2013 r. Faktura obejmowała uprzednio dostarczone na rzecz Szpitala środki medyczne, takie jak cewniki, zestawy wprowadzające, sprężynki embolizacyjne, przewodniki, inflatory itp. Faktura została podpisana przez osobę uprawnioną do odbioru faktury, opatrzona pieczętką apteki szpitalnej Szpitala (...) i odesłana do spółki (...). Faktura ta została opłacona jedynie w części.

W dniu 4 lutego 2014 r. doszło do przeniesienia przedsiębiorstwa (...) Spółka z o. o. spółka komandytowa na (...) Sp. z o. o. spółkę komandytową.

Ponieważ do zapłaty z faktury VAT nr (...) pozostało jeszcze 159 696,60 zł w dniu 16 maja 2014 r. spółka (...) skierowała do Szpitala (...) przedsądowe wezwanie do zapłaty nr 14/342. Wezwanie to zostało odebrane przez Szpital w dniu 20 maja 2014 r. W dniu 26 listopada 2014 r. Szpital (...) zapłacił na rzecz spółki (...) kwotę 10 000 zł wskazując jako tytuł płatności „FS- (...)”. W takiej sytuacji w dniu 31 października 2015 r. spółka skierowała do Szpitala pismo zatytułowane „Potwierdzenie salda”, w którym wykazała kwotę 149 696,00 zł (różnica pomiędzy pierwotnie dochodzoną kwotą 159 696,00 zł a zapłaconą kwotą 10 000 zł). Pismo to zostało przez pracowników Szpitala – Główną Księgową R. C. oraz starszą księgową Biura (...) zwrócone do spółki z adnotacją „Saldo zgodne na dzień 31.10.2015 r.”.

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie niekwestionowanych przez strony kopii dokumentów złożonych do akt sprawy – faktury VAT z dnia 28 listopada 2013 r. (karty 57 – 60 akt sądowych), wezwania przedsądowego z dnia 16 maja 2016 r. (karta 61 – 62 akt sądowych), potwierdzenia salda z dnia 31 października 2015 r. (karta 64 akt sądowych), przelewu z dnia 26 listopada 2014 r. (karta 65 akt sądowych). Dokumenty te nie wzbudzają wątpliwości co do swojej autentyczności i obrazują w sposób w pełni wiarygodny współpracę pomiędzy stronami niniejszego postępowania. Pozostałe ustalenia faktyczne dokonane w niniejszej sprawie – takie jak fakt dostawy artykułów medycznych przez powoda na rzecz pozwanego, prawidłowość zaliczenia wpłat Szpitala przez spółkę (...), czy też prawidłowego wskazania przez spółkę terminu płatności, zostały dokonane na podstawie art. 230 Kodeksu postępowania cywilnego, w myśl którego jeżeli strona nie wypowie się co do twierdzeń strony przeciwnej o faktach, sąd, mając na uwadze wyniki całej rozprawy, może fakty te uznać za przyznane. Z jednej strony pozwany nie wypowiedział się co do tych twierdzeń powoda, z drugiej zaś inne ustalone okoliczności faktyczne sprawy, takie np.

jak częściowa spłata należności przez Szpital, potwierdzenie salda, wskazują na dostarczenie przez powodową spółkę wskazywanych artykułów medycznych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Stosownie do art. 353¹ Kodeksu cywilnego strony zawierające umowę mogą ułożyć stosunek prawny według własnego uznania, byleby jego treść lub cel nie sprzeciwiały się właściwości (naturze) stosunku, ustawie, ani zasadom współzycia społecznego. Okoliczności faktyczne sprawy wskazują, iż pomiędzy spółką (...) a Szpitalem (...) doszło do nawiązania stosunku prawnego, którego treść obejmowała z jednej strony dostarczenie artykułów medycznych przez spółkę, z drugiej zaś zapłatę ceny przez Szpital. Tego rodzaju stosunek obligacyjny zbliża się co do treści ze skodyfikowaną umową sprzedaży. W myśl art. 535 k. c. przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę. Ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd Okręgowy prowadzą do wniosku, iż spółka (...) spełniła swoje zobowiązanie dostarczając na rzecz Szpitala umówione artykuły medyczne. Tymczasem Szpital swoje zobowiązanie wykonał jedynie w części – opłacając jedynie część faktury. W takiej sytuacji – przy braku jakichkolwiek zarzutów co do jakości dostarczonych artykułów medycznych, ich ilości oraz zapotrzebowania na nie, pozwany powinien swoje zobowiązanie zrealizować w wysokości wynikającej z faktury.

Nie uszło uwadze Sądu Okręgowego, iż spółka (...) pierwotnie w sposób odmienny zarachowała kwotę 10 000 zł, aniżeli ostatecznie uczyniła to w procesie – przy zgłaszaniu potwierdzeń salda kwota ta po prostu odjęta została od należności głównej. Tymczasem w toku postępowania uiszczona po wytoczeniu powództwa kwota 10 000 zł w pierwszej kolejności zaliczona została na poczet odsetek (za okres od daty płatności faktury do daty płatności tej kwoty), a dopiero pozostałą część kwoty zaliczono na należność główną. W takiej sytuacji zwrócić należy uwagę, iż taka operacja nie jest sprzeczna z art. 451 § 1 zd. 2 k. c., zgodnie z którym jednakże to, co przypada na poczet danego długu wierzyciel może przede wszystkim zaliczyć na związane z tym długiem zaległe należności uboczne oraz na zalegające świadczenia główne. Za dopuszczalne zatem uznać należy zaliczenie świadczenia w części na odsetki (należności uboczne), zaś w pozostałym zakresie na należność główną. Zwrócić należy uwagę, iż tak wskazany sposób zaliczenia świadczenia częściowego został przedstawiony w piśmie z dnia 4 marca 2016 r. – „papierowej” wersji pozwu i doręczony pozwanemu w dniu 21 kwietnia 2016 r. Uznać zatem należy, iż stosowne oświadczenie zostało przekazane dłużnikowi. Konsekwencją zastosowania tego rodzaju sposobu zaliczenia uiszczonej kwoty jest jedynie osłabienie mocy dowodowej zaakceptowania przez przedstawicieli pozwanego dokumentu „Potwierdzenie salda” - w zakresie, w jakim dochodzone roszczenie przekracza kwotę potwierdzoną przez pracowników księgowości Szpitala. Wskazać jednak należy, iż pozwany – poza omawianą kwestią uiszczenia kwoty 10 000 zł po zainicjowaniu powództwa w niniejszej sprawie – w ogóle nie wdał się w spór co do wysokości dochodzonego roszczenia. Nie sposób zatem przyjąć, iż wysokość tą jakkolwiek pozwany kwestionował.

O kosztach postępowania rozstrzygnięto w oparciu o art. 98 § 1 i 3 Kodeksu postępowania cywilnego. Jakkolwiek powództwo zostało uwzględnione w części, jednakże miało to związek ze spełnieniem świadczenia w części już po zainicjowaniu niniejszego postępowania. W takiej sytuacji uznać należało, iż wytoczenie powództwa o całość zaległej kwoty było konieczne. Na koszty postępowania złożyły się: uiszczona przez powoda opłata od pozwu (1 997 zł) oraz kwota 3 600 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego ustalona na podstawie § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (t. jedn. Dz. U. z 2013 r., poz. 461). Mając na uwadze, iż całość opłaty od pozwu wynosiła 7 985 zł, w zakresie brakującej różnicy (5 988 zł) nakazano jej pobór od pozwanego – stosownie do art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t. jedn. Dz. U z 2014 r., poz. 1025 ze zm.).

Z tych przyczyn orzeczono jak w sentencji.